

Sevenlerin Öyküsü

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 31 Aralık 2011

Bu bir sevda öyküsü sonsuzluğa uzanan
Uzun yıllar ardından yalnızlık kaderinse
Sevenlerin türküsü şen olmaz hiçbir zaman
İçinde yanan ateş bir anlık bile dinse

Ne yağmurun tadı var ne de gelse ilkbahar
Yeşerse de tabiat yağmur sağanak inse
Acı bir türkü söyler silinmez hatıralar
Göçmen kuşlar yuvaya bir umut ile dönse

Her sabah uyanınca gözlerindeki nemin
Damlacıklara döner elinin tersi silse
Feryadı figanına susar ettiğin yemin
Coşar birden yüreğin utanır mıydı bilse?

Hele geceyi sorma bir dev olur yalnızlık
Yıldızlara sorarsın mehtabı sana gülse
Siz hiç ayrılmayanlar biter mi bu ayrılık?
Uzanır pencereden bir de yüreğe gelse

Şafağı gördüğünde dökülen hecelerden
Ezan vakti duandır ah edip geri dönse
Ilık ılık akarsın matemli gecelerden
O rahat uykudayken şafağı gören sense

Gündüz içine doğar ışıldayan aydınlık
Güneş umut demektir aldanırsın nedense
Uçurur göçmen kuşlar umutların bir anlık
O kuşlarla yarışıp umut vuslata erse

MEHMET FİKRET ÜNALAN